

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXX. Gregorii Papae I. Ad Heliam Presbytervm. De Epiphanio diacono, & de solidis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

commissum. Quia ergo rationi non ambigitur conuenire quod petit, oportet esse iudicium, vt si qua ab vtraque parte male facta sunt, componantur; dummodo generalis pax fiat, atque Deo valeat protegente firmari. Nam qualiter sit nobis omnibus necessaria, bene nos tis. Sapienter itaque sicut consueuistis agite, vt excellētissimus exarchus ad hoc sine mora debeat consentire, ne per eum pax renui, quod non expedit, videatur. Si enim consentire noluerit, nobiscum quidem specialem pacem facere repromittit: sed scimus quia & diuersæ insulæ & loca sunt alia procul dubio peritura. Hæc autem considereret, & pacem habere festinet; quatenus in hac saltem dilatione & nos quietem possimus habere ad modicum, & reipublicæ resistendi vires, adiuuante Domino, melius reparentur.

EPISTOLA XXX.

GREGORII PAPÆ I.

AD HELIAM PRESBYTERVM.

De Epiphanio diacono, & de solidis.

Gregorius Heliæ presbytero & abbati prouinciae Isauriæ.

DVLCISSIMA sanctitatis vestræ scripta suscepi, in quibus mihi satis fecisti, vt contrastari non debeam quod secundum meum desiderium ad beati Petri apostolorum principis limina non venisti. Et ego quidem omnino vos videre volui; sed si molestia corporis aut ætatis infirmitas obstat, aut impedimento fuit, hoc mihi sufficit, vt vbicumque tua sanctitas fuerit, pro me sollicite oret; quia et si locis corpore diuidimur, caritate semper indisuncti sumus. Euangelia autem sicut mandasti transmisimus. Filium vero nostrum Epiphanius mandaasti, vt ad sacrum ordinem prouehere deberemus, vobisque retransmittere. Sed in uno vos audiuius, in alio autem minime audire potuimus. Diaconus quidem factus est, sed quisquis semel in hac ecclesia ordinem sacrum accepit, egrediendi ex ea ulterius licentiam non habet. Si ergo vos videre non potui, hac ex re consolationem habeo, quia in filio vestro requiesco. Solidos autem vobis voluisti pro necessitatibus cellæ quinquaginta transmitti, quos multum esse aestimantes, ex eis nobis decem donasti, vt quadraginta

Grat. 1. q. 1.
cap. 21.
Anselm. l. 7.
cap. 78.

mitteremus. Sed ne forsitan vel hoc graue esset, adhuc alios nobis ex eis estis dignati largiri. Sed quia vos valde in continentia nostra benignos inuenimus, eidem benignitati vice simili respondemus. Quinquaginta transmisimus, & ne forsitan minus essent, alios decem superaddidimus. Ne vero & hoc adhuc minus esset, alios duodecim iungi fecimus. In hoc autem cognoscimus caritatem vestram, quia de nobis ita præsumitis, sicut vos præsumere debetis. Sed per omnipotentem Dominum rogo, vt assiduas preces pro nobis faciatis; quatenus de peccatis in quibus obligatus teneor, & tribulationibus quibus premor, citius absoluar, & patriæ cælestis gaudiis perfruar. Hoc autem quod pro me qualiter oratis, in epistolis vestris indicastis, cognoscite quia valde me releuauit. Sed iam post petitionem meam amplius facite, quam etiam me non petente fecistis. Præfatum vero dilectissimum filium meum Epiphanium diaconum, quia huic ecclesiæ diaconatu interueniente ligauimus, sanctitatem tuam non debet contristare quod sancto Petro apostolorum principi, quia per temetipsum corpore non vales, ei per filium tuum ipse deseruias, & lucro cælestis remunerationis perfruaris. Sancta autem trinitas te sua protectione custodiat, & in præsentis vita eremo a subsequentibus atque obuiantibus hostibus tegat, vt etsi qua sunt vestra præterita peccata relaxet, & ea quæ adhuc ante faciem veniunt, a vobis manu suæ pietatis amoueat. Ipsa te ducat, & ipsa perducat, atque in æterno gaudio ipsa suscipiat. Det tibi ad electorum sortem pertingere, & pro^{* ad. pcc-} peccatis meis, vt absolui merear, orare.

Mense Iunio, indictione decimatercia.

EPISTOLA XXXI.

GREGORII PAPÆ I.

AD MAVRICIVM AVGVSTVM.

Conqueritur se fatuum appellatum. Deinde sacerdotes honorandos, exemplo Constantini confirmat. De plagiis quibus affligitur, & de frumentis.

Gregorius Mauricio Augusto.

IN serenissimis iussionibus suis dominorum pietas dum Ioan. diac.
lib. 4. c. 16. me de quibusdam redarguere studuit, parcendo mihi
Concil. Tom. 13. Fff ij